

31978L0659

L 222/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.8.1978

DYREKTYWA RADY
z dnia 18 lipca 1978 r.
w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb
(78/659/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

ochrona i poprawa środowiska wymaga podjęcia określonych działań chroniących wody przed zanieczyszczeniem, dotyczy to również wód, w których mogą żyć ryby słodkowodne;

zarówno z ekologicznego, jak i z ekonomicznego punktu widzenia niezbędna jest ochrona populacji ryb słodkowodnych przed szkodliwymi skutkami wprowadzania substancji zanieczyszczających do wód, takimi jak redukcja populacji ryb określonych gatunków, a nawet, w pewnych przypadkach, zanikanie szeregu tych gatunków;

programy działania Wspólnot Europejskich z lat 1973 ⁽³⁾ i 1977 ⁽⁴⁾ w zakresie ochrony środowiska przewidują wspólne

określanie celów dotyczących czystości ustalających różne wymagania, które środowisko musi spełnić; w tym między innymi definicję parametrycznych wartości dla wody, włączając w to wody, w których mogą żyć ryby słodkowodne;

różnice między już obowiązującymi lub przygotowywanymi przez różne Państwa Członkowskie przepisami o czystości wody, w której mogą żyć ryby słodkowodne, mogą stwarzać nierówne warunki konkurencji i w ten sposób bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; przepisy obowiązujące w tym zakresie muszą ulec zbliżeniu, zgodnie z art. 100 Traktatu;

niezbędne jest połączenie zbliżenia ustawodawstwa z działaniami wspólnotowymi, zmierzającymi do osiągnięcia celów w zakresie ochrony środowiska naturalnego i poprawy jakości życia, poprzez poszerzony zakres przepisów; należy w związku z tym ustanowić niektóre przepisy szczegółowe; ponieważ Traktat nie przewidywał wymaganych tu szczególnych uprawnień do działania, niezbędne jest powołanie się na jego art. 235;

dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie będą musiały określić wody, do których będzie się ona stosować oraz ustalić dla nich wartości dopuszczalne zgodne z niektórymi parametrami; zostaną podjęte działania zapewniające, że wody wyznaczone w ten sposób będą odpowiadać tym wartościom w ciągu pięciu lat od ich wyznaczenia;

należy ustalić, że wody, w których mogą żyć ryby słodkowodne, będą, na niektórych warunkach, uważane za spełniające te

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 7.2.1977, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 30.3.1977, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 3.

wartości parametryczne nawet jeśli określony procent próbek nie spełni wymienionych w załączniku wartości granicznych;

w celu zapewnienia, iż czystość wód, w których mogą żyć ryby słodkowodne jest sprawdzana, należy pobierać minimalną liczbę próbek i wykonywać pomiary, odnoszące się do parametrów wymienionych w załączniku; zależnie od czystości wody, pobieranie próbek można zredukować lub przerwać;

Państwa Członkowskie nie są w stanie kontrolować niektórych warunków naturalnych, i dlatego w pewnych przypadkach niezbędna jest możliwość odstępstwa od niniejszej dyrektywy;

postęp naukowo-techniczny może spowodować konieczność szybkiego dostosowania pewnych wymogów ustanowionych w załącznikach do niniejszej dyrektywy; w celu ułatwienia wprowadzania w życie środków wymaganych w tym celu należy ustanowić procedurę umożliwiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją; współpraca ta powinna odbywać się w ramach Komitetu ds. dostosowania do postępu naukowo-technicznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy czystości wód słodkich i ma zastosowanie do wód wyznaczonych przez Państwa Członkowskie jako wymagające ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wód w naturalnych i sztucznych stawach rybnych, gdzie prowadzona jest intensywna hodowla ryb.

3. Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona lub poprawa czystości wód słodkich płynących lub stojących, w których możliwe jest życie, lub, po zmniejszeniu czy eliminacji zanieczyszczeń, będzie możliwe życie ryb należących do:

- naturalnie zróżnicowanych gatunków lokalnych, lub
- gatunków, których obecność właściwe władze Państwa Członkowskiego uznają za pożądaną dla gospodarki wodnej.

4. Do celów niniejszej dyrektywy:

- określenie „wody łososiowe” oznacza wody, w których żyją lub będą mogły żyć ryby z gatunków takich jak łosoś (*Salmo salar*), pstrąg (*Salmo trutta*), lipień (*Thymallus thymallus*) i sieja (*Coregonus*),

- określenie „wody karpiove” oznacza wody, w których żyją lub będą mogły żyć ryby karpiove lub innych gatunków, np. szczupak (*Esox lucius*), okoń (*Perca fluviatilis*) i węgorz (*Anguilla anguilla*).

Artykuł 2

1. Parametry fizyczne i chemiczne dla wód wyznaczonych przez Państwa Członkowskie są wymienione w załączniku I.

2. Do celów stosowania tych parametrów, wody dzieli się na łososiowe i karpiove.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie ustalają, dla wyznaczonych wód, parametry wymienione w załączniku I w kolumnach G oraz I. Parametry te powinny być zgodne z uwagami, zawartymi w każdej z tych dwóch kolumn.

2. Państwa Członkowskie nie mogą wyznaczać mniej restrykcyjnych wartości od tych wyszczególnionych w załączniku I w kolumnie I i powinny dążyć do respektowania wartości z kolumny G, uwzględniając zasadę określoną w art. 8.

Artykuł 4

1. W ciągu dwóch lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wyznaczają wody łososiowe i wody karpiove.

2. Państwa Członkowskie mogą później wyznaczać następne wody.

3. Państwa Członkowskie mogą zmieniać wyznaczenie niektórych wód, w wyniku pojawienia się czynników nieprzewidzianych w czasie wyznaczania, biorąc pod uwagę zasadę określoną w art. 8.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie tworzą programy w celu redukcji zanieczyszczeń i zapewnienia zgodności wyznaczonych wód, w ciągu pięciu lat od ich wyznaczenia zgodnie z art. 4, z wartościami ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3 jak i uwagami znajdującymi się w kolumnach G oraz I załącznika I.

Artykuł 6

1. Do celów wprowadzenia w życie art. 5, wyznaczone wody uważa się za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, jeśli ich próbki pobierane przez 12 miesięcy w tym samym miejscu z minimalną częstotliwością określoną w załączniku I, wykazują zgodność zarówno z wartościami ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3, jak i uwagami zawartymi w załączniku I w kolumnach G i I, w przypadku:

— 95 % próbek dla parametrów: pH, BZT-5, niezjonizowany amoniak, całkowita zawartość azotanów amonu, całkowita zawartość chloru reszkowego, całkowita zawartość cynku i rozpuszczonej miedzi. Jeśli częstotliwość pobierania próbek jest mniejsza od jednej próbki miesięcznie, wszystkie wyżej wymienione wartości i uwagi muszą być przestrzegane przy wszystkich próbkach,

— wartości procentowych wymienionych w załączniku I dla parametrów: temperatura i tlen rozpuszczony,

— średniego stężenia dla parametru: zawiesina ciała stałego.

2. Przypadki, w których wartości wyznaczone przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 3 lub uwagami ujętymi w załączniku I w kolumnach G i I nie są przestrzegane, nie są brane pod uwagę przy obliczaniu wartości procentowych przewidzianych w ust. 1, jeśli są wynikiem powodzi lub innych klęsk żywiołowych.

Artykuł 7

1. Właściwe władze w Państwach Członkowskich przeprowadzają czynności związane z pobieraniem próbek, których minimalna częstotliwość określona jest w załączniku I.

2. Jeśli właściwe władze stwierdzą, że czystość wyznaczonych wód jest znacznie wyższa od tej, która wynikałaby z zastosowania wartości ustanowionych zgodnie z art. 3 i uwagami zawartymi w załączniku I w kolumnach G oraz I, częstotliwość pobierania próbek może ulec zmniejszeniu. W razie braku zanieczyszczeń lub niewystępowania ryzyka pogorszenia się czystości wód, właściwe władze mogą uznać pobieranie próbek za zbędne.

3. Jeśli pobieranie próbek wskazuje, że wartość ustanowiona przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 3 lub uwagą zawartą w załączniku I w jednej z kolumn, G lub I, nie jest spełniana, Państwo Członkowskie określi, czy jest to wynik przypadku, zjawiska przyrodniczego, czy też zanieczyszczenia, i przyjmie właściwe środki.

4. Dokładne miejsce pobierania próbek, odległość między nim a najbliższym położonym miejscem, gdzie zanieczyszczenia są zrzucane oraz głębokość, z której próbki są pobierane, określają właściwe władze Państwa Członkowskiego, w szczególności na podstawie lokalnych warunków środowiska.

5. Niektóre referencyjne metody analizy odnośnych parametrów są określone w załączniku I. Laboratoria, stosujące inne metody, zapewniają, że uzyskane wyniki są równoważne lub porównywalne z wynikami wyszczególnionymi w załączniku I.

Artykuł 8

Wprowadzanie w życie środków podjętych na mocy niniejszej dyrektywy nie może w żadnym przypadku, bezpośrednio lub pośrednio prowadzić do wzrostu zanieczyszczenia wody słodkiej.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie mogą w dowolnym czasie ustanowić bardziej restrykcyjne wartości dla wyznaczonych wód niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie. Mogą również wydać przepisy dotyczące parametrów innych, niż przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 10

W przypadku gdy wody słodkie przecinają lub stanowią granice między Państwami Członkowskimi, i jeśli jedno z tych państw rozważy wyznaczenie tych wód, państwa te konsultują się w celu określenia, do których odcinków może się stosować niniejsza dyrektywa i konsekwencji wynikających z wspólnych celów jakościowych; konsekwencje te określa, po formalnych konsultacjach, każde zainteresowane państwo. W tych obradach może uczestniczyć Komisja.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od niniejszej dyrektywy:

a) w przypadku pewnych parametrów oznaczonych (O) w załączniku I z uwagi na wyjątkowe warunki pogodowe lub geograficzne;

b) kiedy wyznaczenie wody podlegają naturalnemu wzbogaceniu w pewne substancje tak, że wartości wymienione w załączniku I nie są uwzględniane.

Naturalne wzbogacenie oznacza proces, poprzez który, bez interwencji człowieka dany zbiornik wodny otrzymuje z gleby pewne substancje w niej zawarte.

Artykuł 12

Takie zmiany, jeśli są niezbędne przy dostosowywaniu się do postępu naukowo-technicznego:

- wartości parametrów G, oraz
- metody analizy

zawarte w załączniku I przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 14.

Artykuł 13

1. Do celów ustanowionych w art. 12 niniejszym powołuje się Komitet ds. dostosowania do postępu naukowo-technicznego (zwany dalej „Komitetem”), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Komitet opracowuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14

1. W przypadku gdy powołuje się na procedurę ustanowioną w niniejszym artykule, Przewodniczący przekazuje sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego uwzględniając stopień pilności sprawy. Opinie przyjmuje się większością 41 głosów; liczba głosów Państw Członkowskich jest ważona zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmie przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać przyjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

c) Jeśli Rada nie podejmie działań w ciągu trzech miesięcy od złożenia wniosków, Komisja przyjmuje proponowane środki.

Artykuł 15

Do celów stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie prześlą Komisji informacje dotyczące:

- wód wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2, w formie streszczenia,
- zmiany wyznaczenie niektórych wód zgodnie z art. 4 ust. 3,
- przepisów ustanowionych w celu wprowadzenia nowych parametrów zgodnie z art. 9,
- stosowania odstępstw od wartości wymienionych w kolumnie I załączniku I.

Bardziej ogólnie, Państwa Członkowskie prześlą Komisji, na jej uzasadniony wniosek, wszelkie informacje konieczne do stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

1. Pięć lat po początkowym określeniu przeznaczenia, zgodnie z art. 4 ust. 1, a następnie w regularnych odstępach czasu, Państwo Członkowskie przedkłada Komisji szczegółowe sprawozdanie o wyznaczonych wodach oraz o ich podstawowych funkcjach i cechach.

2. Po otrzymaniu uprzedniej zgody zainteresowanego Państwa Członkowskiego Komisja opublikuje otrzymane informacje.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat od jej notyfikacji i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 1978 r.

W imieniu Rady

M. LAHNSTEIN

Przewodniczący

Załącznik I

WYKAZ PARAMETRÓW

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Spostrzeżenia
	G	I	G	I			
1. Temperatura (°C)	1. Temperatura mierzona poniżej punktu zrzutu wody podgrzanej (na krawędzi strefy mieszania) nie może przekraczać temperatury w strefie kontrolnej o więcej niż:				Termometria	Co tydzień, zarówno powyżej jak i poniżej punktu zrzutu wód ciepłych	Należy unikać nadmier- nie gwałtownych zmian temperatury
2. Zrzuty wody podgrzanej nie mogą spowodować przekroczenia przez wodę poniżej punktu zrzutu wody podgrzanej (na krawędzi strefy mieszania) następującej temperatury:	W szczególnych przypadkach Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą odstępstw o ograniczonym zakresie geograficznym, jeżeli właściwy organ może dowieść, że nie wywoła to szkod- liwych skutków dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb						
Limit temperatury 10 °C dotyczy tylko okresów tarła gatunków, które potrzebują zimnej wody do rozmnażania się i tylko wód, które mogą zawierać takie gatunki Limity temperatury mogą być jednakże przekraczane przez 2 % czasu	Limit temperatury 10 °C dotyczy tylko okresów tarła gatunków, które potrzebują zimnej wody do rozmnażania się i tylko wód, które mogą zawierać takie gatunki Limity temperatury mogą być jednakże przekraczane przez 2 % czasu						

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Sposoby
	G	I	G	I			
2. Rozpuszczony tlen (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Kiedy stężenie tlenu spada poniżej 6 mg/l, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy art. 7 ust. 3. Właściwy organ musi dowiedzieć, że nie wywoła to szkodliwych skutków dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Kiedy stężenie tlenu spada poniżej 4 mg/l, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy art. 7 ust. 3. Właściwy organ musi dowiedzieć, że nie wywoła to szkodliwych skutków dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb	Metoda Winklera lub odpowiednie elektrody (metoda elektrochemiczna)	Co miesiąc, minimum jedna próbka reprezentatywna dla warunków o niskim nasyceniu tlenem w dniu próbkowania (jednakże w przypadku podejrzenia o duże wahania dzienne, należy pobrać przynajmniej dwie próbki jednego dnia)	
3. pH		6 do 9 (0) ⁽¹⁾		6 do 9 (0) ⁽¹⁾	Elektrometryczna kalibracja przy pomocy dwóch roztworów o znanych wartościach pH, najlepiej po obu stronach i blisko mierzonego pH	Co miesiąc	
4. Zawiesina ciała stałego (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtrowanie przez przepiętę filtracyjną 0,45 µm lub odwirowanie (minimum pięć minut, przeciętne przyspieszenie 2 800 do 3 200 g) suszenie w temp. 105 °C i ważenie	Pokazane wartości stanowią stężenia przeciętne i nie dotyczą zawiesin ciała stałego o szkodliwych właściwościach chemicznych. Powodzie mogą powodować powstanie szczególnie wysokich stężeń	

⁽¹⁾ Sztuczne wahania pH w stosunku do wartości kontrolnych nie powinny przekraczać ± 0,5 dla jednostki pH w granicach między 6,0 i 9,0 pod warunkiem, że te wahania nie zwiększają szkodliwości innych substancji obecnych w wodzie.

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpowe		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Sposoby
	G	I	G	I			
5. BZT-5 (mg/l O ₂)	≤ 3		6		Określenie O ₂ metodą Winklera przed i po pięciodniowej inkubacji w całkowitej ciemności w temp. 20 ± 1 °C (nityfikacja nie powinna być zahamowana)		
6. Fosfor całkowity (mg/l P)					Spektrofotometria absorpcji cząsteczek		W przypadku jezior o przeciętnej głębokości między 18 i 300 m, można zastosować nast. wzór: $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ gdzie: L = obciążenie wyrażone w mg P na metr kwadratowy powierzchni jeziora w ciągu roku $\bar{Z}$ = średnia głębokość jeziora w metrach T_w = teoretyczny czas odnowy wód jeziornych w latach W innych przypadkach wartości graniczne 0,2 mg/l dla wód łososiowych i 0,4 mg/l dla wód karpowych, w przeliczeniu na PO₄, można uznać za indykatoryjne w celu zmniejszenia eutrofizacji
7. Azotany (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Spektrofotometria absorpcji cząsteczek		

Parametr	Wody łososiowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Spостrzeżenia
	G	I	G	I			
8. Związki fenolowe (mg/l C_6H_5OH)		(¹)		(¹)	Na podstawie smaku		Badanie organoleptyczne tylko wówczas, kiedy zakłada się obecność związków fenolowych
9. Węglowodory ropopochodne		(²)		(²)	Wizualnie Na podstawie smaku	Co miesiąc	Badanie wizualne regularnie raz w miesiącu, a organoleptyczne tylko wtedy, gdy zakłada się obecność węglowodorów
10. Niezjonizowany amoniak (mg/l NH_3)	$\leq 0,005$	$\leq 0,025$	$\leq 0,005$	$\leq 0,025$	Spektrofotometria absorpcji częsteczek przy wykorzystaniu indofenolu lub metody Nesslera związanej z określeniem pH i temperatury	Co miesiąc	Wartości dla niezjonizowanego amoniaku mogą zostać przekroczone w postaci niewielkich szczytów dziennych
11. Całkowity amoniak (mg/l NH_4)	$\leq 0,04$	≤ 1 (³)	$\leq 0,2$	≤ 1 (³)			
12. Całkowity chlorresztkowy (mg/l $HOCl$)		$\leq 0,005$		$\leq 0,005$	metoda DPD	Co miesiąc	Wartości I odpowiadają pH = 6. Można zaakceptować wyższe stężenia chloru całkowitego jeżeli pH jest wyższe

(¹) Związki fenolowe nie mogą być obecne w takich stężeniach, które mają negatywny wpływ na smak ryb.

(²) Produkty ropopochodne nie mogą być obecne w wodzie w takich ilościach, które:

- powodują powstanie widocznej powłoki na powierzchni wody lub warstwy na dnie rzek i jezior,
- powodują wyczuwalny „naftowy” posmak mięsa ryb,
- mają szkodliwy wpływ na ryby.

(³) W szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, w szczególności w przypadku niskiej temperatury wody i zmniejszonej nityfikacji, albo gdzie właściwe władze mogą dowiedzieć, że nie występują szkodliwe skutki dla zrównoważonego rozwoju populacji ryb, Państwa Członkowskie mogą ustanowić wartości wyższe niż 1 mg/l.

Parametr	Wody fosforytowe		Wody karpiove		Metody analizy lub inspekcji	Minimalna częstotliwość pobierania próbek i pomiarów	Sposoby
	G	I	G	I			
13. Cynk całkowity (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Spektrofotometria absorpcji atomów	Co miesiąc	Wartości I odpowiadają twardości wody 100 mg/l CaCO ₃ . Dla poziomów twardości między 10 i 500 mg/l odpowiadające wartości graniczne można znaleźć w załączniku II
14. Rozpuszczona miedź (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Spektrofotometria absorpcji atomów		Wartości G odpowiadają twardości wody 100 mg/l CaCO ₃ . Dla poziomów twardości między 10 i 300 mg/l odpowiadające wartości graniczne można znaleźć w załączniku II

Sposoby ogólne:

Należy zauważyć, że wartości parametrów wymienione w niniejszym załączniku zakładają, iż pozostałe parametry, niezależnie od tego, czy są wymienione w niniejszym załączniku czy nie, są korzystne. Implikuje to, że stężenia innych szkodliwych substancji są bardzo niskie.

Tam, gdzie występuje mieszanina dwóch lub więcej szkodliwych substancji, znaczenie może mieć wspólne oddziaływanie (efekt wzmacniający, synergiczny lub antagonistyczny).

G = wytyczna

I = obowiązkowe

(0) = możliwe są odstępstwa zgodnie z art. 11.

ZAŁĄCZNIK II

DANE DOTYCZĄCE CAŁKOWITEJ ZAWARTOŚCI CYNKU I MIEDZI ROZPUSZCZONEJ

Całkowita zawartość cynku

(patrz załącznik I, nr 13, kolumna „Uwagi”)

Stężenia cynku (mg/l Zn) dla różnych wartości twardości wody między 10 a 500 mg/l CaCO₃:

	Twardość wody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Wody łososiowe (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Wody karpiove (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Miedź rozpuszczona

(patrz załącznik I, nr 14, kolumna „Uwagi”)

Stężenia miedzi rozpuszczonej (mg/l Cu) dla różnych wartości twardości wody między 10 a 300 mg/l CaCO₃:

	Twardość wody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

⁽¹⁾ Obecność ryb w wodach zawierających wysokie stężenie miedzi mogą wskazywać na przewagę rozpuszczonych związków miedzioorganicznych.